

ESZTERGOMI UJSÁG

VEGYES TARTALMU HETILAP.

A HELYBELI LÖVÖLDE ÉS TÖBB INTÉZETNEK VALAMINT A BARSZI
GAZDASÁGI EGYLETNEK KÖZLÖNYE.

Megjelenik e lap minden héten egy-
szer; vasárnaponkint.

Szerkesztői szállás Buda-utczán
Palkovics Ignác-féle 495-ik sz. a. ház-
ban hová a kéziratok s előfizetési
pénzek küldendők.

KIADÓ, TULAJDONOS S FEELŐS
SZERKESZTŐ :

SÁNTHA IGNÁCZ.

19. SZ.

Előfizetési feltételek:

Félévre 3 ft.— kr. o. é.

Negyedévre 1 " 50 " " "

Egy hóra — " 50 " " "

Egyes szám 15 kr. o. é.

Hirdetmények a legjutányosabb áron
vétetnek fél.

 Az esztergomi szőlőművelés és pinczekezelés tárgyabani czikk bizonyos akadályoknál fogva jövő számban folytatható. Szerkesztő.

A szerzetes rendek sorsa a mohácsi vérnep után.

(1525—1615.)

A kilenczvenkét sz. Bencze apátság közül, melyek a mohácsi vészig fönmaradtak hazánkban, a legtöbb elpusztított a mozlimek által Soliman diadala után, — egyházaik s kincstáraik kiraboltattak, s lakóik vagy legyilkoltattak, vagy elűzettek.

Igy enyésztek el a pécsváradi, zalavári, zaborhegyi (Nyitra mellett) bakonybéli, szegszárdi, széplaki, lebényi, siklósi, s Garam sz. benedeki sat. apátságok.

Hasonló sors érte a praemontrei rend prépostságait, s a Ciscerciták apátságait is. A praemontreiek s ciscerciták már a sajói tatár csata előtt honosak voltak hazánkban.

S az, mit a mozlimek dühe megkimélt Szapolyai hivei, a protestansok, s a külföldi vezérek rablásai áldozatává lön.

A tapolezai apátot s szerzetes társait Bebek György fegyveresei verték agyon, mivel nem akartak János királynak meghódolni. (1538.)

A leleszi praemontrei prépostságot Perényi Gábor raboltatta ki, és Schwendi Lázár császári vezér jószágát áruba bocsájtá 1547—1559.)

Ez idő óta 123 évig laktak szerzetesek Leleszen, s a prépostság világi papok s czimzetes püspökökre ruháztatott.

A Pálosokat Sátoralja Újhelyi eremitorimokból Perényi Péter, s Drágffy Gáspár üzték ki, s megosztottak javaik fölött. (1530) Igaz, Perényi

visszavezette őket az eremitoriumba, mert Miksa király csak ezen feltétel alatt engedte át az evangelikusoknak a sátoralja újhelyi catholicus templomot.

A tokaji eremitoriumot Seredy Gáspár rabolta ki, a priort s szerzetes társait börtönbe dobatta.

A tihanyi apátságot Miksa devecseri Csoron főurnak ajándékozta oly feltét alatt, hogy fia a sz. Benczerendbe lépjen, hasonló kikötés mellett kapta később Majláth Gábor, de egyik sem tartotta meg ígérétét.

A zirczi ciscercita apátságot More László s utána Bakics Pál bitorolták, kik közül az utóbbi mindakét király által száműzetett 1538. János király Podmaniczky János s Rafael hiveinek ajándékozta Zirczet oly feltét alatt, hogy az apátságra alkalmas egyént nevezzenek, de ők ezt nem teljesíték.

1552. Veszprém elfoglaltatván a mozlimek által, Zircz a pápai s palotai várak tulajdonává lön. 1572. Thury Benedek v. Farkas 8000 darab aranyért zálogba vették Rudolftól. — Ez időtől ezen korszak végeig győri, nyitrai s esztergomi kanoonok viselték a zirczi apátság czimét.

A szent gothardi és ciscercita apátot (Ákost) s társait Szécsy Margit Salm Miklós neje üzette ki, mire Miksa, férje kérésére, neki s nővéreinek tizenkét évre 20,000 forintért zálogba adta az apátság javait. Ezen 12 év eltelté után megújittatván s a grómó legtávolabbi rokonaira is átruháztatván a

zálogjog, csak 177 év múlva került sz. Gothárd a ciscerciták birtokába ismét vissza.

A szepesi menedék szirti Carthausia Podmaniczky, Bása és Sadarló főurak által raboltatott ki, mire a szerzetesek Lőcsére régi zárdájokba, s mivel az evangélikusok által onnan is kiűzettek, a lechniczi völgybe vonultak (1543.)

Husz év múlva ezen menedékük is elvétellett, s épületük Bornemissza György szepesi prépostnak ajándékozott, hogy benne őrizze a káptalan s megye levéltárát, Javnik pedig a csanádi püspök s káptalan dotatiojaul jeleltetett ki.

(Folytatjuk.)

Nemzet halottja.

Bánatos érzettel — gyász halmod látva, sohajtok:

Gróf Teleky László! — Üdvözöl érzetem itt.

Hah! nem vallásunk mesiasát könnyezi népünk:

Honni szabadságunk bajnoka — sirba leszáll!

Nemzeti nagy péntek sziveinket búval emésztí;

Mert ma hazánk egy nagy kincset — örökre veszít.

A szomorú arczok bizonyítják élte enyészett;

Gyászt ölt a nemzet könnyei árja között!

Fekete tengert lát szemem itt hullámsani népből,

Melynek epedt keblét bánata szirtre löké.

Óh te rideg temető! ne rabold el honni vezérünk:

Vesztén a magyar ég napja borúba vonúl.

Csak most látszottak rémes felhők eloszolni,

S már az adáz orkán korszaka dúlva üvölt!

Még nem apadtak el a könnyek fájlalva Palóczyt;

S már ma megint egy más gyászravatalra tekintsz.

Mért nem sírsz hontárs! Hisz nemtönk sirba leszállott,

Vagy tán szikla szived nemzeti gyásznak örül?

Nem sírok testvér! mert keblem zúzva van immár!

Könnyeim elfolytak, s bús szemem égre mereng!

Ajkamat a sajtó érzet panaszokra fakasztja,

És vérző keblem bánata dalba kitör!

Keblem lángba borúl! gyászos dalt zengedez ajkam,

S nemzeti kincsünket vesztve, kesergi szívem!

Nincs szavam, és nincs toll, mely ecsetelje erényét;

Érdeme oly nagy, hogy fénye — az égre kihat.

Zsenge korában már éltét áldozta honának,

S benne hazánk fénylő oszlopa s üdve honolt.

Mint ragyogó csillag végzé itt pálya futását;

Mig nem az örvös kor számkivetésbe löké!

Hontalanul küzdött, viadalra kikelve honáért,

És a távolban védte hazája jogát.

Honkegyelet szárnyán repdesve, hazánkba sovárga,

S visszajöven, itt most sirja kitarja ölét.

Nagyratörő lelkét nem birták zúzni veszélyek;

Mint egy sziklai vár fénybe ragyogva fenállt.

Még a szörnyü halál sem szédithette gödörbe;

S most az örök végzet vas keze — sirba löké!

Ámde hol olyan erős tölgy, mely fennállna örökre

Folytonos orkánban, mely kicsikarja tövét?

A legerősb vár is bérczről főhajtvá köszönti

Zordon enyészetnek nagy diadalmi hadát.

Nézd Hrussó várát, melyen Rákóczy vezérünk

Zászlaja lengedezett, intve csatára honát.

Ott hever az romban! — denevér czinczogva danolja

Régi dicsőségét, s romjain ünnepet ül.

Téged is a gyászos temető szóllita ölébe,

Most az örök honban tárva királyi lakod.

Ottan uralkodjál, alapíts részünkre szabadhont,

S téged imád ott is földre borulva hazád.

Hamvadat a bús sir már néma ölébe fogadja;

Ámde dicső emlék léssen örökre neved.

Élni fog az mindég fiaink kebelébe ragyogva;

Mert nevedet mélyen szívbe bevészte hazád.

Ez nyújt lélekerőt, ez lesz támoszlopa vészben;

Mert ki imádja neved, tudja becsülni honát.

Most vedd áldásom, koronázza babérkoszorúval

Angyalod érdemidet, s fénynyel övezze fejed.

De mielőtt tőled távoznám, esdve sohajtok;

Érdemesits, érted mennybe rebegni imát:

Menny ura! Adjad, hogy honi nemtönk szelleme üljön

Jobbodon, és hamván anygala tartsa kezét.

Thuránszky Nándor.

TÁRCSA.

A reseda.

Midőn hölgyekhez virágról szólok, reméllem, hogy kedves dolgot cselekszem. Kész a virág, oly gyengéd tárgy, mint a legszebb nőkebel.

Tövisek környezik a rózsát: a nőkebelt erényei védik.

Valamint a lilium vakító fehérségén meglátzik a legcsekélyebb folt, melyet talán valami ronda pók ejtett rajta: ugy a nőkebelnek tisztasága is veszít élénkségéből, ha a rágalmak nyila sebzé meg.

A nőkebel ép ugy virul, mint a virág, bár gyakran adáz tövisek között a szende ibolya sorában osztozik; s valamint a virágnak ugy en-

nek sem lehet megtiltani, hogy ne nyiljék ha jó a szép kikelet. S vajjon nem ugyanazon lég dagasztja-e a nőkebelt, mely a virágnak éltet ad?

Ha tehát ily kedves összeköttetés mondhatnám rokonság van a hölgyek és virág között! ugyan nem hasznos, nem szükséges-e, hogy legalább az ismert, kedveltebb virágfajokkal megismerkedjünk?

Ami virágnak a harmat, az a kebelnek a kedves illatár, melylyel — természet e szóltan flórái fáradságunkat, jó siker koronázza, ismernünk kell a virágok sajtáságait.

Ez alkalommal ama közösen kedvelt virágot fogom ismertetni, melynek a virágnyelv ily kifejezést adott!

„Nem külső szépséged bájolt el, hanem szív-
jóságod.“

Ha nem mondanám is, bizonyára kitalálnák
szép olvasónőim, hogy ez a reseda.

Linné a resedát a 11-ik sereg azaz a 12-ik
himeselek közé sorolja. Több fajta között legkedve-
sebb a szagos reseda (*R. odorata*), mely azon ki-
vül, hogy igen kedves illatu, oly hálás növény, mi-
szerint ha alkalmas helyre vetettük, alig igényli
gondunkat; mert ahol az előbbeni évben ily bok-
rocska terjeszté kellemét, magától is megterem.
Azért sok helyütt már őszszel elszorják piczi
magjait és sorsára bizzák. — Igen szereti a kövér
földet. Magját nagyon könnyen elszórja, s ép ezért,
ha magot akarunk fogni belőle, ügyesen le kell
vágunk magburokjait, midőn már a megéréshez
közel vannak; mit úgy lehet észrevenni, ha meg-
vigyázzuk, mikor barnulnak meg a magvak. De
mivel egy száron több ily burok szokott lenni, leg-
jobb a szárral együtt levágni, mit azután papírra
helyezve, szellős hely és nap fényre kell tenni, tö-
kéletes megérésig.

De ime virágról beszéltem és a földről még
említést sem tettem; pedig ami kisdednek az
anyai kebel, az a virágnak a föld. Valamint a
gyermeknek szüksége van anyára: úgy a növény
sem élhet anyaföldön kívül; s valamint a gon-
dos anya kebelén észrevehetőleg jobban fejlődik a
kisdéd élete: úgy a virág is szebben virul a jó föld-
ben. Áldozunk tehát ennek is egy pillanatot.

Virágkedvelő kertészeink abban egyeznek
meg, hogy ha szép növényt akarunk növelni, a
földet keverni kell, és pedig homokkal úgy, hogy
ez a földnek negyed részét képezze. De még en-
nél jobb azon föld, melyet a folyamok és pata-
kok medréből nyerünk, s melyet közönségesen
iszapnak nevezünk. Ezt keverni sem kell, leg-
feljebb — ha igen sok benne a homok; lehet kevés
kerti földet és fűrészpórt hozzáadni. Az így egy-
begyűjtött földet meg kell rostálni használat előtt,
hogy tiszta és porhangóvá váljék.

Végre a reseda vetésénél ily módon kell el-
járnunk: a) Ha külön virágágyat készítettünk szá-
mára az említett földkeverékből egyszerűen el-
hintjük a magot; azután ujjaink között félujnyi
vastag földréteggel vonjuk be. b) Ha pedig virág-
cserépben akarjuk növelni, a cserépet színig meg-
töltjük földdel — le nyomkodni nem szabad —
hanem a cserép oldalait kell megveregetni, hogy
a föld önsulya alatt szálljon lebb; erre bele-
hintjük a magot, s csekély földréteggel bevonva
gyöngén megöntözzük, mely öntözést első alka-
lommal addig kell ismételnünk, míg a föld — an-
nélkül hogy sár képződne belőle — jól átmedve-
sedik. Másnap ismét megöntözhetjük, de csak
úgy ha a föld felülete száraznak mutatkozik.

Ily bánásmód mellett, ha kellő melegségben
tartjuk, nyolcz nap alatt kicsirázik a mag. Ekkor
ismét arra kell figyelünk, nehogy megsavanyod-

jék a föld a sok öntözés következtében, mert ha
ez állapot beáll, minden fáradságunk — a növény
még csirájában élén, elvesz. Öntözésre legjobb a
folyó víz; a kútvíz csakugy használható, ha két
három napig állott; ekkor elveszti dermesztő hi-
degségét, s így a növényzetre nem ártalmas.

S minthogy a virág színét, szagát és élénk-
ségét a nap sugarai és a szabad légtől nyeri: e
kettőt tőlük megvonni nem szabad.

Szendrőy László.

De Villeneuve-Trans Helion, zuáv altisztnek élete és halála. Irta gróf de Ségur Anatol, a francia államtanács tagja.

Franciaiából az V. kiadás után.

(Folytatás.)

De Villeneuve Helionnak vétke oly futólagos volt,
az — ha szabad e kifejezéssel élnem — szívének és éle-
tének csak felszínén maradt, az annyi kedves erény oly
benső bánat és oly őszinte megtérés által lett jóvátéve,
hogy én azt e történetben megérinteni is haboztam. Hosz-
szu gondolkodás után mégis említettem azt és pedig
először a történeti igazság érdekéből, az életrajz ugyan-
is nem dicsbeszéd, hanem történet, és másodszer azon
szempontból is, hogy abból hasznos tanulságot vonhatunk.

E történet csakugyan annyi siralmas példa után
egy új bizonyíték arra nézve, hogy a könnyelműség s a
nem tiltott élvezetekkel való visszaélés mennyi veszély-
lyel jár. A világ nem tiltott örömeit csak akkor élvezhet-
jük veszély nélkül, ha azokkal mértékletesen élünk;
mert a lég, melyet a világ örömei között szívunk, rom-
lott és gyászos következményü mindazokra nézve, kik
benné szükségtelenül időznek hosszú ideig. Észrevétle-
nül módosítja meg az élet-nézeteket, az egyes tényeknek
megítélését, az élet földadatának meghatározását;
szórakoztatja az elmét, és magát a szívet is megmáztatja
és ha az ember önfeledés és elvakultság perczei után az
isteni kegyelem folytán magába tér, rémülve látja, mily
messze és mélyen sodortatott el!

Azonban de Villeneuve Helion hibájából még egy
más sokkal ritkább és nem kevésbé jelentékeny tanul-
ságot vonhatunk. Valóban, ő példája által azt mutatta
meg, miként kelhet föl a keresztény ifju, ha szerencsét-
lenül elesett. Sok fiatal emberre nézve az első esés a
bünnel visszavonhatlanul kötött szövetségnek látszik.
Nem tudom, hogy szerintök a logikának, szerintem pe-
dig a döreségnek mily Kába okoskodása folytán kell a
vétekeknek egymással szövetségözniök, hogy nem lehet
hódolni egy szenvedélynek anélkül, hogy a többinek is
ne hódolnánk; hogy azért, ha elég szerencsétlenek vol-
tunk a Jó Istent egy pontra nézve megbántani Őt min-
den tekintetben kell ezentul sértelnünk; mintha egyik kö-
telességünk elhanyagolásának minden egyéb kötelemünk
elmulasztását kellene létrehozni, és mintha azért, hogy
gyengék voltunk, kényszerülve lennénk istentelenné
fajulni!

Ez okos logika folytán, mely fájdalom! nálunk na-
gyon közönséges, az első esés, az első véték után min-

dén: az imádság, a templom, minden keresztény szokás félredobatik; az ilyenek következteleneknek tartanak magokat, ha az Isten iránt, kit egy tekintetben megbántottak, szavaik- és egyéb tetteikben tiszteletet tanúsítanak: e legszentebb Lénytől ők büszkén megtagadják a tiszteletet! Ily módon meggyengül és csakhamar kihal bennök a hit, a keresztény élet egészen kialszik, s a bánat és a megtérés szava egészen elhal!

De Villeneuve Helion, hála a jó Istennek! nem bírt e dőre logikának következetességével. Ő isteni Üdvözítőnk jóságát és véghetlen irgalmát nagyon jól ismerte! Tudta ő, hogy az Evangelium az emberi gyarlóság iránt könyörületes, és hogy a jó Isten az alázatos bűnbánónak mindent megbocsát. Tudta ő, hogy Magdolna, e nagy vétkenő, miután a Megváltó lábainál a bánat könnyűit hullatta, egészen megtisztulva kelt föl, és hogy a szegény publikánus, miután alázatosan vádolta magát bűneiről, a templomból megigazulva tért haza, míg a pharisaeus nemtelen vétkeinek és büszke erényeinek nehéz terhével jött ki ugyanakkor onnan. Szóval, tudta ő azt, hogy az Úr Isten a kevély és fölfuvalkodott erénynek ezer oly gyarlóságot elébe tesz, melyek miatt magunkat megalázzuk és melyek fölött bánkodunk. Ő tehát nem takargatta magát, nem szépitgette bűnét, a gyengeségnek palástjával és nem akarta egész életének hitét azért lerontani, mert azt egy perczre feledé. Ő szavai és tettei által a jó Istent tisztelni iparkodott; ő imáiban kérte isteni Megváltóját, hogy adja vissza neki azon lelki erőt, melyet egy perczre elveszített; ő vasárnapokon a templomba ment, sőt az egyháznak más parancsait is, pl. a böjtöt, a hustóli megtartóztatást is hiven megtartotta. És midőn egyik társa gúnyolta őtet amiatt, hogy ő a böjtöt lelkiismeretesen megtartotta, mosolyogva felelé neki: „Azért, mert elég gyarló voltam az Istent, egy pontra nézve megbántani, kell-e Őt minden tekintetben bántanom?“

De Villeneuve Helionnak e lelki erő folytán nem került nagy fáradságába elhagyni azon sikamlós utat, amelyre őt rossz társai vezették. Rövid önfeledés után lerázta ő a tiltott gyönyöröknek a keresztény lélekre nézve ezen oly nyomasztó nyűgét, elűzte azokat magától, miként az éj után a rossz álmot üzzük el magunktól, és az isteni Gondviselés első hívásánál megvált ő teljesen a bűntől s a keresztény béke csendes révpartjához kiterjesztett vitorlákkal evezett.

1850-diki szeptember havában de Villeneuve Helion Párisban volt, hol őt a miniszteriális ügyek csaknem az egész éven át fogva tarták, midőn édes anyja őt arról tudosítá, hogy szeretett atyja veszélyesen beteg, és hogy őt ez életben ntoljára még látni szeretné. E szomorú hír villámcsapás volt reá nézve. Ő azonnal Nancyba sietett, és édes atyját még életben ugyan, de a fölgyógyulás minden reményén kívül találta. E jó atya, e nemes és kitünő keresztény férfit fia várt, hogy az ő jelenlétében láttassa el magát az örökkévalóság oly hosszú utjára, és e fájdalmas és főséges szertartás emlékével neki utolsó példát és oktatást adjon.

Ő még nyolcz napig élt, melyek alatt fia őt egy perczre sem hagyta el; virrasztott mellette, gyermeki

gyengédséggel s egy irgalmas nőnek találékony gondosságával ápolta őt; maga vitte atyját egyik ágyból a másikba át mintegy hálául azért, hogy gyermekkorában atyja is hordozta őtet karjain, és a haldoklónak utolsó szavait szent örökség gyanánt örizte meg szerető szívében. Be boldog azon fiu, ki nem csak pirulás nélkül, hanem bizonyos nemes büszkeséggel is gondolhat édes atyjának élete- és halálára, és magát nyugodtan azon reménynek engedheti át, hogy e földön az emberektől tiszteltetve, most már a jó Istennél, a boldog mennyországban honol.

(Folytatjuk.)

Megyei mozgalom.

— Esztergommegeye főispáni helytartója Forgách Ágoston gróf ur ő méltósága, Szabó Sándor szbirót hivatalától felmenteni, Kabik János tiszteletbeli esküdtet és rendes irnokot pedig ebedi jegyzőnek kinevezni méltóztatott.

Városunk mozgalmi.

— Ö Főmagassága az alsó-esztergályi kápolna építéséhez 1000 forinttal járult; a herzogovinai Missionariusoknak pedig 100 ft. volt kegyes adományozni.

— Az esztergomi főegyházmegeye husvét második vasárnapján szokta megülni sz. Béla püspök és vértanu mint a föntnevezett megeye pártfogójának ünnept; mely alkalommal april 30-án ismét biboros főpápunk tartotta Sion ormáin teljes segédlet mellett az ünnepélyes szent misét. Alkalmi szónokunk ngs és ft. nemesujfalusi Schumichraszt Mihály pozsonyi kanonok volt, ki valóban remek szent beszédében, magyarok Béla általi megtérítéséből kiindulva, igen helyes átmenettel kimutatta mindazon anyagi és szellemi hasznokat, melyeket a kath. egyház a társadalomban eredményez.

A sz. mise alatt ünneptelt nevü zeneszerzőnk a basilikai kar-vezér Seyler Károly urnak 17 miséje adott; mint biztos tudomásból értesülünk a zene költő e nembeni szerezményei már a 23-at meghaladják.

— A májusi ajtatosság is megkezdődött városunkban; mely rendesen este 1/27-kor veszi kezdetét. A naponként mondani szokott sz. beszédeket, a városi papság váltakozva, tartja a sz. Ignácról címzett vizivárosi plebánia templomban.

— Folyó hó 3-án sz. kir. városi budautczában, — hihetőleg gondatlanságból — éjtélutáni két óraker tűz ütött ki, de szerencsére igen csendes levón az idő 504 szám alatti háznál több el nem égett. De annál nagyobb volt ez alkalommal a zugolódás, nagyrészt azért, hogy a vizi puskák gyalogok által tolattak, s így nem a maga idejére érkeztek a hely színére, továbbá, hogy a vizzeltelt megeye- és városházi hordók egy negyed órát késtek; a harangok pedig csak félórával később verettek félre sat.

Ebből egy is elég ok lenne a zugolódásra, ha a szerencsétlenség nem akkor történik, amidőn még az éjeli kborok is csendesen alusznak, de így a hatóság semmi esetre nem érdemli meg a megrovást; de megérdemlik igen is azok, kik kezeiket össze téve mit-

sem tettek, holott az ő kezükbe illett volna legjobban a fejsze, kanna, pitli sat. és így csak azt mondhatjuk sokakról „De verbis quantum vis, de opere nihil!“

— Az esztergomi „Tanító-képezde“ növendékei, a képezdei könyvtár javára f. é. május 3-án a legény-egylet helyiségében „A Pártütők“ című — Kisfaludy Károly által kiadott — 3 felvonásos vígjátékkal kedveskedének városunk szép közönségének, és pedig a képezdei újonnan alakult zenekar kíséretében. Minél hivebben tükrözé e darab vissza az egykori falusi elüljárók barginóságát és naivságát; annál találóabban utánozták azokat — szünni nem akaró tapsok és éljenzések között — szerepelt műkedvelőink. Mindnyája között még is kitüntető dicséretet érdemel először is a „Biróné“ kít Csepreghy személyesite. Maga valóságába láttuk magunk előtt, a kalap- és biró-balcaza hatalmával és talpraesett replikálásával falusi modorban élni tudó kis zömök birónét a Zsuzsi nénét. A legfesztelenebb színészeti otthoniságot tanusíták ezen kívül Balogh Libor mint „Hajnaly László.“ Ennek fia Elek — Kotra László — és Veress Zsigmond mint Tóházy Károly. Jelesen adta végtére Vizolay István a soha sem józan kisbirót. A legnagyobb dicséretet érdemel mindezekon felül még is a mindenekben fáradhatlan buzgalmáról ismeretes igazgatójuk, kinek amidőn ez élvezetes estélyért köszönetet nyilvánítanánk; kívánjuk, hogy sokáig éljen!!!

— Mint halljuk aprilis 1-ső óta a só mázsájának ára itt helyben 38 uj krajczárral olcsóbban árultatik, a szegények azonban — kik azt font számra veszik — nem érzik annak jótékonyosságát, mert font számra az előbbeni áron adatik most is. Talán jó volna valami módon e bajon segíteni? például azt 35 helyett 50 krra szállítani.

Esztergom május 1.

Van a kegyeletnek egy neme, mely mint Memnon szobra — minden vidoran kelő nap pirhadó fénysugarára a legszivemelőbb ömlengésekbe olvad át; de mert határ és illem tisztelt szavak előtte, nyílt szavakban csak ott és akkor nyilatkozik meg: hol és mikor kedvező alkalom és szívélyes tér kínálkozik. Tán mindenki sejtí, hogy hála és tisztelet elősoraim tárgya. Csak alig néhány hete, ép helyi lapunk emlité föl: mikép fdő Ferenczy Jákó Zsigmond városunk főgymnasiumának érdemkoszorus igazgatója az ifjusági zenede fölállítására s a szükséges hangszerek beszerzésére közel 300 uj forintot adományozott. Mintegy 30 ifju azonnal vállalkozott, s nt. Fleischmann tanár ur szíves fáradozása mellett alig néhány hét alatt is annyira vívék: hogy a jövőre nézt meleg reményeket ébresztének, tisztelt Maecenasuknak névünnepeire pedig meglepő ügyességet tanusítanak. A dalárda, mely nemes létének szintén dicséretes életjelenségét mutatá be; a kedvező alkalmat hasonlóan felhasználva: s ekkép zenede dalárda és szónoklat, mint a tudomány és művészet harmonczá szeretett hála és tisztelet érzelmében vidor arcz meleg érzelmében és ünnepies öltönyben jelentek meg a köztiszteltnek örvendő tudós férfit előtte. Ó örömkönynyükkkel fogadá a serkedő tavasz maradandó nefelejcséit: másnap pedig üdvopoharak értelmezék a közérzelmet vendégszerető asztalánál. Ép annyi vendég szorita vele

barátságos jobbot, ahány érdemekben dús évet töltött a helyi főgymnasium bokros foglalkozásában. Engedje ég: hogy a reá mondott üdvkivánatok ép úgy valósuljanak, amely örömmel látjuk, amely meleg érzellemmel tiszteljük.

Programm

az esztergomi lövölde megnyitása alkalmával tartandó díjlövészethez.

Az esztergomi lövöldének 1865. évi májushó 14-ik napján tartandó megnyitása alkalmával az egyleti választmány az első egyleti díjlövészet megtartását határozta el, melyre a kitűzendő jutalmak az egylet költségén szereztettek meg. A lövöldözés a következő rendben fog történni.

1) A díjlövészetben részt vehet kivétel nélkül minden egyleti tag s a megnyitásra meghívott vendégek anélkül, hogy azok kik az alapszabályok értelmében jutalom kitűzésre nem kötelezvék, arra ezáltal köteleztetnének.

2) A díjlövészet f. é. május hó 14-én délutáni 2 órakor zeneszó és tarackklövések mellett veszi kezdetét, és tart esti 7 1/2 óráig, s a mennyiben a lövöldözésben résztvevő tagok számánál fogva vagy egyéb akadály miatt minden tag a kellő számú lövéseket meg nem tehetné, s e miatt a czéllövészet ezen napon befejezhető nem volna, az a következő vasárnap vagyis f. é. május 21-én és esetleg a következő vasárnapon d. u. 2 óratól fogva esti 7 1/2 óráig folytattatik. Ekkor azonban mulhatlanul befejeztetik s a jutalmak azonnal kiosztatnak.

3) A lövészet történnend egy — 120 közönséges lépésnyi távolságban felállított, 24 hüvelyk átmérejü, közepén 5 hüvelyk nagyságú fekete ponttal és 5 1/2 hüvelyknyi czélkörrel ellátott tárcsára.

4) A kitűzött jutalmak a következőkből állanak: az 1-ső díj egy ezüst serleg, a 2-ik egy olajfestvény aranyozott keretben, a 3-ik egy ezüst czukorfőgő.

Ezen jutalmak a golyó központjától mérve a czélkör központjához egymásközt legközelebb eső lövésekért fognak kiosztatni.

5) A löpézn betét 50 krt tészen, melyért egy 3 lövésre szőlő jegy adatik ki. Ennél többet jelen díjlövészethez saját személyére senki nem válthat.

6) Ezen betétek összegéből mindenek előtt a jutalmak értéke, a töltények ára és a lövészet rendkívüli költségei fognak levonatni, a maradék egy negyedrésze továbbá az egylet pénztárába foly, a többi része pedig oly a czélkörön belül eső lövések díjazására fog fordittatni, melyek a kitűzött jutalmak egyikét sem nyerték el.

7) Ezen díjak a lörendsabályok 12. §-a értelmében 1 ft. 20 krból állanak s azokban a központhoz egymásközt legközelebb eső lövések közül csupán annyian részesülnek a hány jutalmat az előbbi pont alatt érintett maradékból alakítani lehet.

8) Minden lövész ur ki jutalmat nyerni óhajt, köteles a díjlövészet tartama alatt legalább 3 lövést tenni.

9) A lövész urak 10 tagból álló társaságokra oszlanak fel, melyeknek tagjai lövéseiket egymásután 3 izben sorrend szerint teszik meg, ezután a többi társaságok lövései ugyanezen rendben történnék.

10) A löjegyekért járó betétek f. é. máj. 10-től fogva a pénztárnok kezeihez előre is befizethetők, valamin azok az esetben, ha a lövöldözés a megnyiták napján be nem fejeztetnék — a 2-ik és illetőleg a 3-ik lövöldön is válthatók; ekkor azonban több löjegy, mint a mennyi az nap ellőhető leend, — ki nem adatik.

11) Minden lövész urnak szabadságában áll saját löfegyverét avagy tölteményét használni, azért azonban a löpénzekből semmi levonásra igényt nem tarthat.

12) A magánfegyverek egy bizottmány által fog-
nak megvizsgáltatni s csak akkor lesznek elfogadhatók,
ha a czéllövészetre alkalmasak s a beléjük illő golyók
súlyát tekintve 32 dbnál nem kevesebb megy egy bécsi
fontra.

13) Azon lövész urak kik személyesen nem lönek,
lőjegyeiket ellövés végett bármely lövész társnak átad-
hatják, kik azonban azokat csak akkor lehetik el midőn
a sor a lőjegyrend száma szerint reájok kerül. Az ily
lövészekért nyert jutalmak a lőjegy tulajdonosa és a lö-
vész társ közt egyenlően osztatnak fel.

14) Azon lövész ur ki nevének háromszori felkiál-
tása után meg nem jelen, azon lövészt, melyet a sorrend
szerint elmulasztott, elveszti s azt kivételkép utólag csak
akkor teheti meg ha a többi lövész urak minden lövé-
seiket a czéllövészetre bevégeztére kitézett óra letelte előtt
tették meg s, ennél fogva neki erre még elegendő ideje
maradt.

15) A czéllövész urak a löpályától eltávozáskor
lőjegyeiket a pénztárnál átadandják, hol azokról a lö-
vészek valamint a talált körök számának följegyzése
mellett kivánatokra térítvényt kapnak, a vizsgálat meg-
történte után pedig az eredeti lőjegyek a nyereséggel
együtt nekik megküldetik.

16) A lövészek kimérése és a jutalmak kiosztása
végett egy 3 tagu bizottmány fog kinevezettni.

Egyebekre nézve a lörendszabályok lesznek meg-
tartandók.

Esztergom 1865. évi május 1-én.

Burány János egyleti jegyző.

Szinészetünk.

— Szinészeink — mint halljuk — ma adják az
utósó darabot. Mint recensens úgy hiszem eleget tettem
kötelességemnek, a midőn a tisztelt társulat és annak
egyesei felett — meggyőződés szerinti — észrevétele-
imet részrehajlatlanul megtettem. Mint a művészetnek
rendületlen kedvelője, sőt, — gyenge erőmhöz képest —
annak hü pártolója is azonban csak akkor hiszem köteles-
ségemet befejezettnak, ha a helybeli — e lapot olvasó és
nem olvasó, de tehetősb és a művészetet kedvelni látszó
— polgárainkat felkérem, hogy a kellő szorgalmat és
ügyességet elegendően tanusított színészeinket, — kik
eddigelé a legridegebb részvétlenségről panaszkodhat-
nak — ez utolsó előadásakor tömeges részvétellel megör-
vendeztetni sziveskednének.

Mit is azon észrevétellel tenni bátorkodom, hogy ha
a századok óta magyar érzelmetől égő és 12 ezer lélek-
ből álló Esztergom városa, egy 20 tagból álló — erkölcsi
magaviseletéről, szorgalmáról, művészeti képességéről
elég tanúságot tevő — szintársulatot nem tud pártolni,
hová s kihez forduljanak akkor; több balesetek után a
fagyasztó részvétlenségnek is áldozatává lett szintársulat
tagjai. Áldozunk tehát legalább ez utósó nap Thalia oltárá-
nak valamit, hogy annak szükölködő papjai — levert-
ség csikarta könyös szemekkel ne legyenek kénytelenek
városunktól bucsut venni. ▲

Meghívás.

Az esztergomi lövészegylet t. cz. tagjai a lövölde
helyiségének f. 1865. évi májushó 14-én délutáni 2
órákor történendő ünnepélyes megnyitására teljes tisz-
tellel meghivatnak.

Burány János egyleti jegyző.

Vegyes hírek.

□ Lincoln Ábrahám 1809-ben Kentucky állam-
ban született: fiatalságában keményen kellett dolgoz-
nia mint favágónak, később fakereskedő lett; 1833-ban

Illinois állam törvényhozásának tagja lön, mint ilyen
tanulni kezdte a jogtudományokat s ügyvéd lett Spring-
fieldben; 1848-tól 1849-ig az unio congressusának tagja
lett s annyira kitünt, hogy 1863-ban a nagy köztársá-
ság elnökévé választották. Megválasztása volt a jeladás
a háborura; s ez idén történt újból megválasztatása —
a diadal kezdete vala.

Az éjszakamerikai unio alkotmánya szerént, az
elhalt elnök helyett nem választatik azonnal más, ha-
nem az elnök halálával legott az alelnök lesz elnökké,
az elhaltnak egész hátralevő hivatalidejére. Lincoln
másodszori megválasztatása az 1865. évi márcz. 4-étől
1869. évi márcz. 4-ig terjedő időszakra szólt, s így a
hátralevő csaknem 4 éven át a mostani alelnök lesz
elnök. Ez *Johnstone*, Tennessee államból. Fájdalom, ró-
la semmi jót nem mondhatunk. — Az unióban régtől
szokásban volt, az alelnököt a déli tartományokból vá-
lasztani, ha az elnök (miként ez Lincolnnál volt az
eset, ki Illinois állam polgára vala) az éjszaki államok
valamelyikéhez tartozott. Így választott meg alelnök-
ké az unio déli barátjai közül e jelentéktelen egyén.
Johnstone ur műveletlen szabó; ez évi márczius 4-kén
Washingtonban, midőn mint alelnök feleskettetett, ré-
szeg volt s ezen állapotában oly beszédet tartott, mely
az unio gondos hiveit retteggéssal töltötte el, midőn azon
eshetőségre gondoltak, mely most beállott, hogy tudni-
illik ezen ember veszi át a nagy köztársaság vezeté-
sét. Ő közelebb, midőn Richmond bevételének hire ér-
kezett Washingtonba, nem tudott mást javasolni egy
nyilvánosan tartott beszédében, mint azt, hogy *Jefferson*
Davis számára 20-szor oly magas bitófát kell áll-
littatni, mint amilyenre hajdan *Haman* felkötöttet. I. T.

+ *Nizza*, ápril 27. Az orosz templomban egy, 24-ről
kelt czári decretum olvastatott fel, mely által *Sándor*
czár az orosz trónörökösödési törvény értelmében má-
sodik fiát, *Sándor nagyherceget*, *Czarewitesé* s trón-
örökössé proclamálja.

○ *A Lincoln-féle gyilkosság előzményeiről* többi
közt ezeket jelentik:

Az Alamaban kiadott „*Selma Dispath*“ jan. vagy
mult deczemberi számainak egyikében ily hirdetmény
jelent meg:

„*Egy millio dollár kívánatik* arra, hogy a békét
márcz. elejéig megnyerjük. Ha a déli confederatio
polgárai nekem egy millio dollárt készek adni kész-
pénzben vagy jó értékpapirokban, ugy márcz. 1-jéig
meggyilkoltatom *Lincoln Ábrahámot*, *Seward Vilmost*
és *Johnson Andrást*. Ezzel meglesz számunkra szereve
a béke s a világ meggyőződik arról, hogy egy szabad
államban nem érhetnek zsarnokok. Ha ez nem hajta-
tik végre, ugy semmitsem fogok kívánni, 50 ezer dol-
laron kívül, amennyit előre kell fizetni, hogy ama há-
rom gaz megölessék. Én részemről e hazafiui czélra
1000 dollárt áldozok. Aki e terv végrehajtásában részt
venni akar, irjon Alabamaba a pósta X. számú fiókjá-
hoz. Decz. 1-én 1864.“

Azon körülmény, hogy *Boot* orgyilkos *Lincoln*
elnököt „*Sic semper tyrannis*“ szavak kimondása közt
lötte meg, arra látszik mutatni, hogy e hirdetménynek

összefüggése van a gyilkossággal. E gyilkosságnak még márcz. 1-je előtt kellett volna végrehajtania, de a gyilkosok nem kaptak ellenparancsot, mert az illetők azt hitték, hogy a bérenczek Richmond eleste folytán elállnak szándékuktól.

Johnson az új elnök ápril 15-ikén délelőtti 11 óra-kor tette le az elnöki esküt Chase főbíró kezébe, s ekkor többi közt ezeket mondá: „A kötelességeket, melyek osztályrészemül jutottak, teljesíteni fogom. A következményeket Isten tudja. — Uraim önökre fogok támaszkodni; érzem, hogy szükségem van önök általi támogatásra. Mély benyomást tesz reám ezen alkalom ünnepélyessége s a hivatallal, melyet átveszek, járó felelősség.”

Johnson fellépte, az elnöki székbe való beigtatásakor, méltóságos volt, s a jelenlevőkre jó hatást tett.

Az új elnök jellemzésére ezeket írják: „Ezen ember, ki most oly magas állást foglal el, épen oly alacsony származású, mint volt elődje. Mielőtt a közügyek terén föllépet, szegénységével és saját tudatlanságával kellett küzdenie. 20 éves korában szabó legény volt s még nem tudott olvasni. Később megválasztották a tennesseei törvényhozás s aztán az Egyesült-Államok congressusának tagjaul; de még akkor sem eszméit kellőleg kifejezni, sem viseletével kitűnni nem volt képes. A polgárháboru kitörése alkalmával tagja volt az unio senatusának; midőn állama secessionista lön s öt Washingtonból visszahívta, egy pillanatig sem vonakodott az unio mellett nyilatkozni s ennek javára törekedett polgártársait, még élete veszélyeztetésével is, megnyerni. Az ő fáradhatlan szorgalmazásának kell köszönni, hogy Tennessee állam visszatért az unióhoz.”

— *Newyork*, ápril 19. Mobilet a conföderáltak makacs ellenszegülése után az Egyesült-Államok hadai Cranby és Granger tábornokok vezénylete alatt bevették és elfoglalták. A körülbelül 15,000 főnyi őrség legnagyobb részét fogságba esett. — Sherman tbk. Johnstonet üzőbe vette. Grant tbk hadseregének egyrésze ugyszintén Thomas hadserege és Sheridan lovassága háta mögött vannak. Néhány nap alatt Johnstone egész hadseregével az unionisták hatalmába kerül, s ezzel a háborunak vége lesz. Kereskedelmi körökben már némileg oszladozik a Lincoln megöletése által okozott rémület. Az arany agiója 52-ről 47-re esett, s ismét rendszer kerékvágásban van minden.

— *London*, ápril 30. Newyorki legújabb ápril 19-diki tudósítás. *Lincoln* hullája nagy pompával temetett el. *Seward* az atya is, fia is jobban vannak. *Johnston* elnök így nyilatkozott nyilvánosan: Az árulókat méltó büntetés fogja érni; kiméletet gyakorolni oly egyének iránt, akiknek büntársaságuk nyilvánvaló, annyit tenne, mint a közbizalom ellen vétkezni. *Lafayette-Forster*, aki elnökké neveztetett ki, úgy nyilatkozott, hogy a közvélemény szigorú eljárást követelvény csak igazságot sürget. — *Johnston* elnök Grant tbkkel egyetértésre lépett, s ennek folytán számos elfogatás történt Virginiában. — *Seward* gyilkosa, *Suratt* s több czinkostársa, befogadott. Emlékeznek rá, hogy *Lincoln* megöletése napján gyanus egyének keresték meg az

alelnököt s más jelentékeny államférfiakat. — A közbátorság feletti rendszabályok — vezetése *Butler* tbkra fogna bízni. *Jefferson Davis* Danvilleből Georgiába szökött. Marylandban *Booth* Wilkesre hajtóvadászatot tartnak. A szövetségi hatóság megsemmisítette *Weit- zel* tbk azon rendeletét, melyben megengedi a virgini- ai törvényhozás egybegyűlését.

* *A pozsonyi lófuttatáson*, mely mult hó 30-án tartott meg, Császár ö Felsége mint halljuk leereszkedő nyájas beszélgetés közben többeknek polgártársaink közül válát is megveregette. Megjelenvén huszár ezredes egyenruhában, viharos éljenzésekkel fogadtatott és kísértetett mindenütt. A magyar főurak igen nagy számmal voltak jelen, kikkel az uralkodó nagy nyájassággal társalgott. A „Pesti Napló“ pozsonyi tudósítója nagyon örvend azon bizalomnak, melyet ö Felsége a magyar nemzetben helyezett akkor, midőn minden kíséret nélkül jelent meg a közönség között.

— *Nőhivatalnokok*. 700 nő van jelenleg a washingtoni pénzügyi osztályban alkalmazva az unio minden államából. Foglalkozásuk abból áll, hogy az új bankjegyeket szétnyirják és megszámitják a megsemmisítésre szánt régi bankjegyeket. Évi fizetésük 720 dollár, s naponkint 6 órát dolgoznak. Egyéb panasz nincs ellenök, mint hogy szeretnek sokat beszélni.

□ *Adóhátralék* nem csak Magyarországon, de Bécsben is lábrakap lassankint s aggasztó dimenziókat ölt föl. Különösen a kisebb házak tulajdonosai nem képesek fizetni, s a „Pol.“ szerént csak egy napon 60 ily kisebb épület lett sequestrálva.

+ *London* május 2. A parlament mindkét háza egyhangulag elfogadta tegnap a *Linkoln* halála alkalmából küldendő részvétirat indítványát. A királynő a köztársasági elnök özvegyéhez már küldött t sajátkezű részvétiratot. I. T.

+ *Börzsönybe*. — Honth megyében — a dühöngő tűz f. h. 15. este 32 házat pusztított el, az oda való lakosok az ottani izraelitát mondják e szerencsétlenség okozójának.

Levelezés.

Bény, ápril 23. 1865.

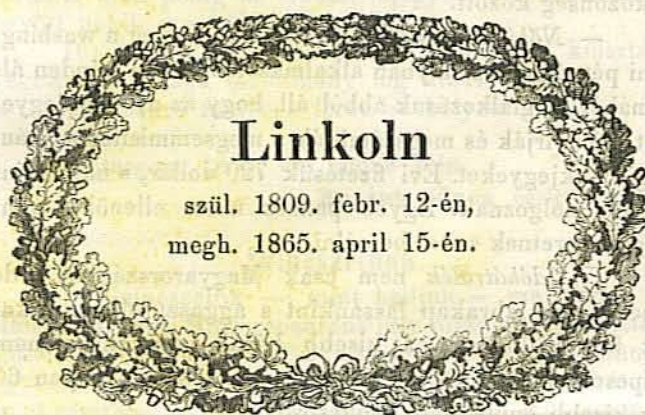
Ma komoly, egyszersmint magasztos napot értünk. — *T. Meszéna* testvér urak főmélt. herczeg *Pálffy Antal* ur *Bény*, *Csuda* és *kisgyarmati* birtokait tiz évi haszonbérlet után biróilag biztosított, némely előnyös feltételek mellett ő herczegségének beleegyeztével másra ruhásván át, mielőtt a helységből távoznának, a néptől, mely a vasárnapi ajtatosság végeztével a község háza elé gyülekezett, ünnepélyes bucsut vevének.

Megindító vala a köszönet, melyet a lakosoknak az együtt élt, boldog, majd sulyos tiz év közben tett jó szolgálataik- és jó indulataikért mondának — nemkülönben megható vala a beszéd ama fordulata, melyben ő herczegségének, ugyszintén gróf *Pálffy Pál* ur ö méltóságának az évek hosszú során irántuk tanusított szakadatlan kegyeletükért; valamint a nép irányában is időről időre tanusított számos jótéteményeikért szívből sugárzó halát adának. — Elérzékenyülve hallgatók végre a szőlónak ama baráti s atyai intését, melyszerint a gazdákat a több-

szőr felujuló száraz évek veszélyénél fogva, a zöld takarmány nagyobb mérvbeni termesztésére és alkalmazására, valamint egyszersmint a gazdaság nehéz terhei és silány gabnaárak mellett szükségessé vált lehető legszigorubb takarékosagra inté és figyelmezteté — nehogy ugymond „Hazánk szent földé, melyért a nagy ősök annyi vért ontának, saját hibánk miatt lassanként elharácsolassék.”

Befejezőleg megható szavakban kívánt a bucsuzó a házának, a népnek s volt lakos társainak áldást és szerencsét — — mire én mint helybeli jegyző, a megindult és könnybe lábadt nép nevében a tiz év közben tapasztalt számos jótéteményekért, atyai jó tanácsokért és enyhítő vigasztalásokért buzgó köszönetet mondván magunkat az egész néppel a távozó tisztelt családnak örök szives emlékébe ajánlánk.

Isákovits Ferencz
bényi jegyző.

Linkoln

szül. 1809. febr. 12-én,
megh. 1865. april 15-én.

Dördült a fegyver, s im a szabadság
Dicső bajnoka orvul esett el,
S mely milliók üdveért érezett,
Dobogni megszűnt a nemes kebel.
Minden tettében csupa szeretet,
Minden szavában önfeláldozás,
Mert ezt sugallta lelke és letűnt
Multjának kincse : a tapasztalás!

Nem kincs, egy eszme leng a lobogón,
Egy eszme az, mely oly szép és dicső,
A célhoz, mely millioknak üdvöt ad,
Ő vezetett, ő volt az uttörő.
Az eszme él! s minthogy apostola
Saját vérével pecsételte meg.
Magasztosabban szóland' róla majd
A történelem s az emlékezet!

Hirdetmény.

Alólírott ajánja a legujabb divatú női, férfi és gyermek **szalma-kalapokat**, legnagyobb választékú **napernyőket**, lefinomabb női és férfi **kéztüket**, **férfingeket** és **nyak-kendőket**. Továbbá minden színű **selyem szalagokat**, **4 legjobb fajú kötő- és varró-czérnát** és mindenféle **rövidárukat**; csipkelme- himzett és más fehérneműeket

Fränkl Móríc

Takaréktár épületben Esztergom.

☞ Megrendelések a legpontosabban teljesítettnek.

Rab volt a nép, anyja rabnak szülé,
Kemény dologban gyorsan hervadott,
Bilincsré vevé a legszebb teremtmény
Hitvány igának búsan meghajolt.
S mert vad szívébe az igaz hitet
Senki sem oltá, s nem ültette be,
Azért volt a szépnek és a jónak
Bár nem makacs, de durva ellene.

Lincoln kilépett — embertársait
Igában látni nagyon fájt neki,
Az eszköz : ember, de az ügy maga
Nem tőle származott, az isteni!
Im győztek ők, az Úr is pártjukon,
Győzelmüknek örül az ég a föld,
Hallhatatlanságot itt s mennyben fönt a
Legnagyobb boldogságot örököld!

Vatai Gyula.

Irodalmi figyelő.

Megjelent Knauz Nándor szerkesztette „Magyar Sion” aprilisi füzeté is, e következő tartalommal: „A pozsonyi káptalan és a sz. györgyi grófok.” — Ráth Károlytól. „A rohonzai convent.” — Szinyei Merse Bertalan „A szinyei plebánia történetét írta meg;” s folytatása az esztergomi főkáptalan árpádkori okmányainak. E jelen füzet tárczája szokottnál változatosabb tartalommal bír.

April hóban ft. Zádory János papnöveldei tanár két munkája „32 Májushavi szent beszéd” és „Májushavi Nefelejtsek” hagyták el a sajtót. Az első 1 ft. 30 kr. a második 1 ft. 20 krért akár Esztergom akár Pesten rendelhető meg Pfeifer bizományában.

Bresciani „A pápai Zuáv” című történeti regénye sajtó alá bocsátatik, az előfizetési 1 ft. 50 kr. a megrendelések t. Klimstein József urhoz küldendők az esztergomi papnöveldebe.

Hirdetések.

Boldogult **Vagner Simon** párkányi asztalos után maradt földszinti ház, benne levő **asztalos szerszámok s fakészletek** valamint mindenféle **szoba bútorok**, folyó hó 22-én Párkányban árverés utján szabad kézből készpénz fizetés mellett elfognak adatni.

Kelt Párkányban május 6. 1865.

Vagner Simon özvegye.

F. é. márczius hó 31-ik napján Esztergomban Budautczán Szentgály Ferencz nő háza előtti járda kövezeten, este 6 óra tájban, helyben állomásozó vadász-zászlóaly cs. kir. kapitány Massow ur által; egy tekercsben összehajtott — bizonyos mennyiségű — bankjegyek találtak.

Minthogy pedig a város hatósága által megtétetett kellő ki-hirdetés után még mai napig sem jelentkezett annak tulajdonosa, a tisztelt cs. kir. katonaság parancsnokságának f. é. 443-ik számú hivatalos megkeresésére, ez uttal azt ismét közhírré teszem kijelentvén; miszerint ezen összeget annak tulajdonosa — kellő igazolás után — hivatalomban bármikor megkaphatja.

Kelt Esztergomban aprilis 29-én ^{865.}/₃₁₁ sz. a.

Vándor József m. k.
városi kapitány.